

Efter den *gældende lovs § 44* skal der foretages vilkårsforhandling, inden bevilling til separation eller skilsmisse meddeles. Regler herom fastsættes af justitsministeren. Det kan i disse regler bestemmes, at vilkårsforhandlingen bortfalder for en ægtefælle, der ikke har ophold her i landet.

Efter forslaget til § 44 skal der foretages vilkårsforhandling, inden bevilling til separation eller skilsmisse meddeles. Hvis der ansøges om skilsmisse på grundlag af forudgående separation og vilkårene for separationen også gælder efter skilsmissen, stilles der ikke krav om fornyet vilkårsforhandling. Efter forslagets stk. 1, 2. pkt., kan skilsmisse efter forslagets § 31 i denne situation meddeles alene på skriftligt grundlag. I øvrigt indeholder forslaget ikke nogen ændring af indholdet i den gældende bestemmelse i § 44.

Er det i en vilkårsaftale eller ved en separationsdom for så vidt angår bidragspligten bestemt, at et vilkår skal tages op på ny ved en eventuel senere skilsmisse, jf. ægteskabslovens § 45, 2. pkt., skal der indkaldes til sædvanlig vilkårsforhandling med henblik på drøftelse af bidragspligten. Hvis statsamtet i andre tilfælde skønner det nødvendigt eller hensigtsmæssigt, kan parterne indkaldes til vilkårsforhandling. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er mangler eller uklarheder i den skriftlige henvendelse eller usikkerhed om vilkårene. Et ønske fra begge ægtefæller om at møde i statsamtet vil det også være naturligt at imødekomme. Undlader en ægtefælle at efterkomme statsamtets anmodning ved at udeblive fra vilkårsforhandlingen trods tilsigelse hertil, kan statsamtet nægte at udfærdige skilsmissebevilling og henvise parten til at anlægge retssag.

Forslaget medfører, at skilsmissebevilling kan udstedes på skriftligt grundlag i de tilfælde, hvor vilkårsforhandling ikke skal foretages. Der henvises til redegørelse i betænkningen, side 58–60.

Til nr. 7 (§ 50, stk. 1)

Bestemmelsen indebærer, at retten som hovedregel kun kan pålægge en ægtefælle tidsbegrænset bidragspligt, og at bidragsperioden ikke kan overstige 10 år. Kun såfremt der foreligger ganske særlige omstændigheder, kan der pålægges en ægtefælle tidsbegrænset bidragspligt.

Bestemmelsen vedrører alene de tilfælde, hvor retten afgør spørgsmålet om bidragspligt. Der sker således ingen ændring i ægtefællernes adgang til at indgå aftaler om bidragspligten, herunder aftaler om tidsbegrænset bidragspligt.

Der sker i øvrigt ingen ændring med hensyn til de kriterier, hvorefter afgørelsen om bidragspligt skal træffes. Efter ægteskabslovens § 50, stk. 2, skal afgørelsen således træffes under hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsvilkår tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part efter sine økonomiske forhold og de øvrige omstændigheder formår at udrede bidrag. Der kan tillige tages hensyn til, om den, der ønsker bidrag, har behov for støtte til uddannelse eller lignende.

Sigtet med bestemmelsen er at bringe ægteskabsloven i overensstemmelse med den nyeste retspraksis. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger, pkt. 11, hvor der også er redegjort for lovforslagets forudsætninger med hensyn til udviklingen i fremtidig retspraksis og med hensyn til den fremtidige bidragsudmåling.

Til nr. 8 (§ 52 og § 58, stk. 1)

Bestemmelsen lempet adgangen til ved dom at få ændret aftaler om bidragspligten eller om bidragets størrelse, jf. ægteskabslovens § 52. Efter forslaget er det tilstrækkeligt, at retten finder, at aftalen er urimelig på grund af væsentligt forandrede forhold. Det kræves ikke længere, at aftalen skal være *åbenbart* urimelig.

Bestemmelsen lempet endvidere adgangen til ved dom at få ændret aftaler, der er truffet med henblik på separation eller skilsmisse, om fordelingen af formuen, bidragspligten eller andre vilkår, jf. ægteskabslovens § 58, stk. 1. Efter forslaget kan aftalen ændres, såfremt den skønnes urimelig for den ene ægtefælle på tidspunktet for dens indgåelse. Aftalen skal ikke længere være *åbenbart* urimelig for, at den kan ændres.

Herved bringes begge bestemmelser i overensstemmelse med den såkaldte generalklausul i aftalelovens § 36. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 12.

Den foreslåede ændring af § 58 vil ikke kun få betydning for aftaler om bidragspligt og bidragsstørrelse, men tillige for andre aftaler, der med henblik på separation eller skilsmisse indgås vedrørende økonomiske spørgsmål, navnlig bodeling. Justitsministeriet finder, at dette er ubetænkeligt, eftersom den nævnte regel i ægteskabslovens § 58 må antages at blive suppleret af generalklausulen i aftalelovens § 36, der heller ikke stiller krav om *åbenbar* urimelighed.

Til nr. 9 (§ 58, stk. 2 og 3)

Efter gældende ret skal sag efter ægteskabslovens